

Γκ.Χαρδούβελης: “Πιστεύω εις μία τρόικα, μητέρα, παντοκράτειρα…”

Νίκος Μπογιόπουλος

Τον Γενάρη του 2010, πριν από την εφαρμογή του πρώτου Μνημονίου, από το βήμα του συνεδρίου των «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς», το τότε στέλεχος της «Eurobank», ο κ.Γκίκας Χαρδούβελης, είχε δηλώσει ότι έβλεπε θετικά την προδιαγραφόμενη – τότε – εξέλιξη να τεθεί η χώρα υπό καθεστώς «επιτήρησης». Ανέφερε χαρακτηριστικά: ***«(…) είναι θετικό για την χώρα να μπει σε επιτήρηση για να γίνουν αυτά που έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια»*** (capital.gr, 21/1/2010).

Συμπέρασμα: Ο νέος υπουργός Οικονομικών ήταν υπέρ των Μνημονίων και της επιτήρησης, πριν ακόμα να υπάρξουν τα Μνημόνια και η επιτήρηση…

Τον Μάρτη του 2012, ως επικεφαλής του οικονομικού επιτελείου του πρωθυπουργού Παπαδήμου και θέλοντας να δικαιολογήσει την επιβολή του δεύτερου Μνημονίου, ο κ.Γκίκας Χαρδούβελης, δήλωνε: «*Αν είχε εφαρμοστεί πιστά το Μνημόνιο 1 μπορεί να μη βρισκόμασταν μπροστά σε τόσο σκληρά μέτρα τώρα και να είχαμε αποφύγει το κούρεμα**. Από την προηγούμενη κυβέρνηση μόνο ο Γιώργος Παπανδρέου και 2-3 άλλοι υπουργοί είχαν κατανοήσει πλήρως τη διάσταση του προβλήματος και εργαζόντουσαν προς τη σωστή κατεύθυνση,** *την ώρα που κάποιοι άλλοι υπουργοί κορόιδευαν την Τρόικα. Ψήφιζαν νομοσχέδια που δεν εφαρμόζονταν και γι’ αυτό έγιναν θηρία τα μέλη της Τρόικας. Γι’ αυτό και μετά επέμεναν τόσο στα εργασιακά τα οποία τα λύσαμε όμως τώρα και μπήκαν σε καλό δρόμο».* (iefimerida, 22/3/2012)

Συμπέρασμα: Ο νέος υπουργός Οικονομικών, από τη θέση του επικεφαλής των συμβούλων του Λουκά Παπαδήμου, ήταν κάτι παραπάνω από «πιστός» στην πολιτική των Μνημονίων, κάτι παραπάνω από οπαδός της κατά γράμμα υλοποίησης των εντολών της τρόικας, κάτι παραπάνω από θιασώτης της «σωστής» γραμμής Παπανδρέου και κάτι παραπάνω από

λάτρης των ρυθμίσεων επιβολής της εργασιακής ζούγκλας…

Τον Μάη του 2012, παραμονές των εθνικών εκλογών, ο κ.Γκίκας Χαρδούβελης, συνεργάτης του πρώην πρωθυπουργού Κ.Σημίτη, δήλωνε: *«(…) αυτή η ρητορεία που λέει "υπάρχει μια ελπίδα, μπορούμε να τα καταφέρουμε, υπάρχει άλλος δρόμος" είναι αυτή που μας οδήγησε εκεί που μας οδήγησε ως χώρα, τις προηγούμενες δεκαετίες (…) για να μπορέσουμε ουσιαστικά να βελτιώσουμε τους όρους του Μνημονίου, θα πρέπει και από τη μεριά μας να δείξουμε ότι προχωράμε τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ότι κ**άνουμε αυτά που έχουμε συμφωνήσει ότι θα κάνουμε»* («Αθήνα 9,84», 11/5/2012).

Συμπέρασμα: Ο νέος υπουργός Οικονομικών έχει ξεκάθαρη και σαφώς διατυπωμένη άποψη: Ο δρόμος των Μνημονίων – λέει – είναι «μονόδρομος» και η πορεία σε αυτόν «πρέπει» να είναι απαρέγκλιτη…

Τον Σεπτέμβρη του 2013, σε ομιλία του σε εκδήλωση του «*Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών» ο κ.Γκίκας Χαρδούβελης είχε δηλώσει: «Πρέπει όμως να γίνει αντιληπτό ότι χωρίς **επιμονή στο πρόγραμμα** δεν θα υπάρχει σταθεροποίηση και κατά συνέπεια ανάπτυξη και ευημερία που θα μπορούσε να μοιραστεί»* («Εθνος», 12/9/2013)…

Συμπέρασμα: Το ίδιο ακριβώς με το προηγούμενο…

Τον Νοέμβρη του 2013, με αφορμή το Μνημόνιο στην Κύπρο ο κ.Γκίκας Χαρδούβελης δήλωνε*: «Το **δεύτερο μέλημα** είναι οι Κύπριοι **να ακολουθήσουν με συνέπεια και ταχύτητα τα συμφωνηθέντα με την τρόικα** όσον αφορά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, π.χ. το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, το ασφαλιστικό, την αγορά εργασίας, και τις ιδιωτικοποιήσεις. Η οποιαδήποτε προσπάθεια αναβολής των ιδιωτικοποιήσεων, για παράδειγμα, θα έχει αρνητικά μόνον αποτελέσματα, αφού δεν συμφέρουν την οικονομία οι καθυστερήσεις».* Τα ίδια επανέλαβε τον Μάρτη του 2014 σε κυπριακή εφημερίδα («Ο Φιλελεύθερος», 23/3/2014)…

Συμπέρασμα: Ο νέος υπουργός Οικονομικών, εφόσον έχει αυτή την άποψη για τις «μεταρρυθμίσεις» (βλέπε: ξεθεμελίωμα) σε εργασιακό και ασφαλιστικό, εφόσον έχει αυτή την άποψη για τις ιδιωτικοποιήσεις (βλέπε: ξεπούλημα) και εφόσον έχει αυτή την άποψη για το πώς οι άλλοι, εν προκειμένω οι Κύπριοι, «οφείλουν» να εφαρμόζουν (με ταχύτητα) τα της τρόικας, γιατί να έχει άλλη άποψη για τα ίδια θέματα εν Ελλάδι;…

Τον Φεβρουάριο του 2014, λίγους μόλις μήνες πριν από την υπουργοποίησή του, ο

κ.Γκίκας Χαρδούβελης, έλεγε: *«(...) οι δανειστές μας βλέπουν ότι έχουν γίνει διαθρωτικές αλλαγές, πολλές* ***μόνο στα χαρτιά*** *(...) θέλουν να είναι σίγουροι ότι η χώρα θα πάει μπροστά και θα πάρουν τα χρήματά τους πίσω και πριν δώσουν και τα τελευταία χρήματα θα ήθελαν να έχουν και μια* ***κοντινή επίβλεψη,*** *να το πω έτσι. (...) πάντοτε πίστευα και το έλεγα και δημοσίως από το καλοκαίρι ότι* ***η Ελλάδα χρειαζόταν 10 – 13 δισ. ευρώ*** *(...) φυσικά για να δώσουν αυτά θα ζητήσουν κιόλας πράγματα (...).* ***Το κούρεμα αυτό καθ' εαυτό είναι δύσκολο να περάσει*** *από τα κοινοβούλια των Ευρωπαίων (...)»* («Αθήνα 9,84», 3/2/2014)....

Συμπέρασμα: Ο νέος υπουργός Οικονομικών φαίνεται όχι απλώς να μιλάει τη γλώσσα των δανειστών, αλλά να την ενστερνίζεται κιόλας... Φαίνεται, επίσης, να τάσσεται υπέρ ενός νέου Μνημονίου (ανεξαρτήτως πως θα βαφτιστεί) στο πλαίσιο μιας νέας χρηματοδότησης, η οποία θα επιφέρει πιο «κοντική επίβλεψη», κατά την κομψή του διατύπωση... Και σίγουρα στο θέμα του περίφημου «κουρέματος», φαίνεται να έχει διδαχτεί από εκείνο το «forget it, Γιάννης», του Σόιμπλε στον Στουρνάρα... Σε όλα τα παραπάνω τονίζουμε τη λέξη «φαίνεται» για δυο λόγους: Πρώτον για να μην μας πει κανείς «κακόπιστους» και δεύτερον για να μη μας πει κανείς ότι δεν... φαινόταν.

Εν κατακλείδι: Ο ανασχηματισμός προέκυψε από την επικοινωνιακή ανάγκη της κυβέρνησης να δείξει ότι έλαβε το μήνυμα των ευρωεκλογών και ότι κάνει «στροφή» της πολιτικής της προς το «κοινωνικότερο». Ο κεντρικός συμβολισμός αυτής της «στροφής» είχε προεξοφληθεί ότι θα αντανακλούσε στο πρόσωπο του νέου υπουργού Οικονομικών. Και πράγματι νέο υπουργό Οικονομικών, έχουμε. «Νέο πρόσωπο», όμως, όσον αφορά την ακολουθούμενη πολιτική, όχι.

Δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Κανένας από τους περίπου 30 ανασχηματισμούς από την μεταπολίτευση και μετά, και σχεδόν ποτέ τα περίπου 1.200 πρόσωπα που έχουν ανακυκλωθεί στις θέσεις του κυβερνητικού προσωπικού από το 1974, δεν αποτέλεσαν στοιχεία ικανά να καθορίσουν το είδος της εφαρμοζόμενης πολιτικής.

Ήταν πάντα η εφαρμοζόμενη πολιτική που, τελικά, καθόριζε την επιλογή των προσώπων και τον χαρακτήρα των ανασχηματισμών. Η αλήθεια αυτή, ότι η ουσία της πολιτικής έχει προτεραιότητα σε σχέση με τις ανάγκες της προπαγάνδας επιβεβαιώνεται τόσο στις σοβαρές πλευρές κι αυτού του ανασχηματισμού – τέτοια είναι η επιλογή Χαρδούβελη – όσο και στις αστείες πλευρές του (που και σε αυτόν τον ανασχηματισμό δεν έλειψαν)...

Υστερόγραφο: Όσοι θεωρούν τον τίτλο του σημερινού σημειώματος της στήλης κάπως...

υπερβολικό, για τα «πιστεύω» του κ. Χαρδούβελη, τους παραπέμπουμε στην «Ημερησία» της 12/2/2011, όπου φιλοξενείται άρθρο του νυν υπουργού Οικονομικών. Εκεί ανάμεσα στα υπόλοιπα ο κ. Χαρδούβελης γράφει: *«Την εξυγίανση, λοιπόν, στην Ελλάδα την επέβαλε η ίδια η ζωή, η διεθνής αγορά, όχι η τρόικα. Παραφράζοντας το γνωστό στοίχο του Καβάφη, θα έπρεπε ούτως ή άλλως να εφεύρουμε μία δική μας τρόικα». Ο δε τίτλος, εκείνου του άρθρου, ήταν ο εξής: «Έ****πρεπε να εφεύρουμε μια δική μας τρόικα»!*** Λιγότερο... επιεικής, δηλαδή, ο τίτλος που επέλεξε ο κ. Χαρδούβελης (για τον κ. Χαρδούβελη) από τον δικό μας τίτλο.

Πηγή:enikos.gr